

Arbejdsnedlæggelserne 2018-2019 – Dom i Tjenestemand retten

Af: Peter Kanstrup, områdegruppeformand

Der var i det [Det Blå Blad 05-2020](#) en artikel vedr. status på det fagretlige efterspil på arbejdsnedlæggelserne i 2018 og 2019. Artiklen fokuserer på det forlig, der blev indgået for de overenskomstansatte.

Som det fremgår af artiklen, var det ikke muligt at lave et tilsvarende forlig for tjenestemændene. Vi havde i fællesskab med DSB udarbejdet en skitse til en forligsaftale for såvel overenskomstansatte, som tjenestemænd, men hverken Medarbejder- og Kompetencestyrelsen (Moderniseringsstyrelsens efterfølger) eller vores eget faglige kartel – OAO (Offentligt Ansattes Organisationer) ønskede – da det kom til stykket – at medvirke til et forlig for tjenestemænd. Førstnævnte fordi deres grundholdning åbenbart er, at påstande om arbejdsnedlæggelser skal afgøres i Tjenestemand retten og ikke af parterne selv, og sidstnævnte fordi de ikke kunne se sig selv i en kollektiv aftale.

Vi indgik derfor delforlig gældende for overenskomstansatte, og måtte så nødtvunget acceptere, at tjenestemændenes mulige deltagelse i arbejdsnedlæggelserne skulle rulleres op og skyldplaceres. Det er noget af det mest bagstræberiske og ufrugtbare der findes. Et retligt efterspil, i en situation hvor parterne efterfølgende har fundet hinanden, fører intet andet end negative vibrationer med sig. Processen kommer på den måde til at virke kontraproduktiv for den spirende samarbejdsrelation, da den efterlader en række medarbejdere / medlemmer præget af mismod og mistillid i forhold til både "systemet" og arbejdsgiveren.

Sagernes behandling eller hovedforhandling, som det hedder i det system, blev fastsat til november 2020, henholdsvis januar 2021. De sager, der omhandlede lokomotivpersonalet på Fjern, blev berammet til d. 30. november, henholdsvis d. 13. januar.

Sager i Tjenestemand retten (og Arbejdsretten) føres af Fagbevægelsens Hovedorganisations (FH's) advokat med juridisk bistand fra Dansk Jernbaneforbund. Inden hovedforhandlingen (retsmødet) har der mellem parterne været en længere, på forhånd fastsat juridisk procedure, omkring udveksling af de såkaldte processkrifter (argumenter for og imod). Der foregår også et større udredningsarbejde i forhold til de lister over påståede deltagere i arbejdsnedlæggelserne, som virksomheden udarbejder. Det er bestemt ikke alle, der er anklaget, som er enig i dette, hvilket forbundet jo alene kan opklare ved at være i kontakt med hvert enkelt medlem. Ofte lykkes det heldigvis at få virksomheden til at frafalde en del af anklagerne, men allerede her sås mismodets frø, både blandt dem, der er uretmæssigt anklaget og, via anklagefrafald, får medhold, og blandt dem, hvor anklagen fastholdes. Processen har naturligvis også til formål at finde frem til dem, som erkender deres deltagelse, da det jo helt indlysende ikke deres forsvar, vores advokat skal bruge krudtet på. For den gruppe handler det mest om at sikre, at arbejdsgiversiden ikke, i et forsøg på at blive overkompenseret (og slå hårdest muligt ned på deltagerne i den ulovlige konflikt) taler konfliktens omfang og længde op, med det formål at kunne få rettens godkendelse til at lave det størst mulige løntræk.

Som det sidste inden fremmødet i (Tjenestemand)retten afholdes der en samtale mellem advokat / jurist på den ene side og de anklagede, som efter aftale (og som ønsker det) skal afgive

forklaring. LPO's fællestillidsrepræsentant (undertegnede) deltager også ved dette møde. Formålet er at sikre, at de pågældende ved, hvad de går ind til og samtidig klæde advokaten bedst muligt på i forhold til de faktiske forhold den pågældende dag og de oplevelser, den enkelte har haft. Det kan være de nuancer, der gør, at advokaten kan få vinklet sine spørgsmål og sin sagsfremstilling bedst muligt. I sagen vedr. arbejdsnedlæggelserne d. 28. november, afgav to af de anklagede lokomotivførere forklaring. Ingen af de to kunne erkende at have deltaget og begge lagde vægt på, at de, på grund af omstændighederne og med henvisning til [Jernbanelovens §69, pkt. 6](#), følte sig ude afstand til at fremføre deres tog på betryggende vis.

Da vi mødte op i Tjenestemandssretten d. 30. november, kendte vi allerede TJM-rettens afgørelse i de sager, som omhandlede arbejdsnedlæggelserne på S-tog d. 5. november 2018. I disse sager havde retten lagt vægt på, at de, der havde været fysisk til stede i de lokaler, hvor arbejdsnedlæggelserne fandt sted, ikke i tilstrækkelig grad havde sagt fra overfor disse og stillet deres arbejdskraft til rådighed, hvorimod alle andre, der havde argumenteret for, at de ikke havde deltaget i arbejdsnedlæggelserne, var blevet frikendt.

Det billede ændrede sig ikke, da Tjenestemandssretten d. 22. december afsagde dom. De 26 tjenestemænd, der havde erkendt deltagelse, blev (naturligvis) dømt. Dette gjaldt desværre også for 4 af dem, der ikke havde erkendt. De fire havde forklaret, at de på grund af psykisk belastning ikke var i stand til at fremføre tog. For tre af de disse, fandt Tjenestemandssretten, at de ved at opholde på stedet og med kendskab til at de tilstedeværende lokomotivførere havde nedlagt arbejdet og holdt fagligt møde, at de har skabt en formodning om, at de deltog i det faglige møde og dermed også i arbejdsnedlæggelsen. Tjenestemandssretten fandt ikke denne formodning afkræftet ved, at de ringede til driftscentret og oplyste om baggrunden for, at de ikke kunne fremføre tog. Den fjerde havde forladt arbejdspladsen, hvilket Tjenestemandssretten mente, kunne opfattes som en tilkendegivelse af tjenestemanden deltog i arbejdsnedlæggelsen. Retten købte således ikke ind på præmissen omkring psykisk uligevægt. Fælles for de 30 dømte gjaldt, at de blev idømt en bøde på 850 kr. eller 900 kr. Bøden er indtægtsbestemt og betales via løntræk. De dømte tjenestemænd bliver også trukket i løn for den tid, de deltog i arbejdsnedlæggelsen.

6 af de anklagede blev frikendt, da Tjenestemandssretten ikke mente, at DSB havde løftet bevisbyrden. De frikendte havde opholdt sig andre steder end dér, hvor det faglige møde fandt sted. I tråd med de før nævnte tidligere afsagte domme på S-tog fandt retten ikke, at tjenestemændene havde haft en særlig anledning til aktivt at sikre sig, at DSB blev gjort bekendt med, at de ikke deltog i arbejdsnedlæggelsen. Tjenestemandssretten lagde navnlig vægt på, at DSB på daværende tidspunkt ikke havde fastsat retningslinjer for, hvordan tjenestemændene skulle forholde sig i tilfælde af, at togdriften blev indstillet som følge af faglige aktioner.

Udover stillingtagen til, hvem der havde deltaget, havde DSB nedlagt påstand om, at arbejdsnedlæggelsen om eftermiddagen sluttede kl. 18.30, mens DJ havde nedlagt påstand om, at den sluttede kl. 18.00. Det fik Forbundet medhold i. Afgørelsen har betydning for førnævnte løntræk. Dommen i anonym form kan læses [her](#).

Arbejdsnedlæggelsen den 1. april 2019, som omhandler lokomotivførere og togførere/S-togsrevisorer i S-tog og Fjern- & Regionaltog, var berammet til d. 13. januar 2021. Vi nåede så langt i processen, at samtalerne med dem, der skal afgive forklaring, var blevet afholdt. Men

som med så meget andet i denne Corona-tid, blev det berammede retsmøde udsat. På grund af sagens omfang vil den såkaldte hovedforhandling i Tjenestemandssretten blive udvidet, så den foregår over to dage, nemlig d. 19. og 20. april.

Det Blå Blad vil følge op med en artikel i næste nummer af bladet ...